

**Тарҷумаи
шарҳи форсии
шайх Солеҳи Сабзаворӣ
ба
забони тоҷикӣ**

Дафтари ҳифз ва нашри осори Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло

الحمد لله
الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا
هدى الله لنا

Дарси
бисту панҷум

**Мавонеъи шинохт; Аҳвоъи
нафсонӣ (1)**

Саҳ 76 то 80

Мавонеъи шинохт; Аҳвоъи нафсонӣ (1)

(أعوذ بالله من الشيطان الرجيم)

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين و صلى الله على محمد و آله الطاهرين

Худоро сипос мегузorem ки моро тавфиқ дод ду монеъ аз мавонеъи бузурги шинохтро дар каломи бандаи солеҳаш Мансури Ҳошимии Хуросонӣ баррасӣ кунем ва аз даргоҳи Ё масъалат дorem ки моро тавфиқ диҳад дар мақоми амал низ аз ин ду монеъ яъне <<Ҷаҳл>> ва <<Тақлид>> иҷтиноб кунем то битавонем ҳақро дар ҳамаи заминаҳо аз ботил ташхис диҳем; Чароки баррасӣ назариин ин ду монеъ ва дигар мавонеъи шинохт, агар ба иҷтиноби илмӣ аз онҳо наянҷомад, ғоидае надорад. Ба ҳар ҳол, бояд таваҷҷуҳ дошта бошем ки дар ҳар як аз мо кам ё беш ҷаҳли ба Ислому ва ҷаҳли ба аҳли он ва ҷаҳли ба душманони он вучуд дорад ва ин монеъ аз шинохти ҳақ ва ботил тавассути мо мешавад. Ҳамчунонки мумкин аст дар ҳар як аз мо тақлид аз гузаштагон, ё тақлид аз олимон, ё тақлид аз аксарияти мардум, ё тақлид аз золимон, ё тақлид аз кофирон вучуд дошта бошад ва дар ин сурат бояд ҳар чи зудтар худро аз он раҳой диҳем то битавонем ба шинохти ҳақ ва ботил дар ҳамаи арсаҳо мувафақ шавем.

Аммо монеъи севум аз мавонеъи ҳафтгонаи шинохт ки ба таъбири устозунал Мансур, ҳафт дарвозаи дӯзаханд, <<Аҳвоъи нафсонӣ>> аст. Мурод аз аҳвоъи нафсонӣ, хостаҳои нафси инсон аст ки аз ғароъизи ҳайвонӣ ва ниёзҳои ҷисмонии ӯ бар меҳезад ва лузуман бо ақли ӯ созгор нест ва лизо метавонад монеъи шинохти ӯ аз ҳақ ва ботил бишавад. Устозунал Мансур дар табиини ин монеъи шинохт ки мутаъассифона нақши бисёр барҷастае дар муъодилоти замони мо пайдо кардааст, дар зейли унвони)

3. Аҳвоъи нафсонӣ

(мефамояд:) **Яке дигар аз мавонеъи шинохт, <<Аҳвоъи нафсонӣ>> аст; Чароки нафси одамӣ (яъне неруӣ ҳаёти ӯ), ба иқтизои ғаройизи (моддӣ ва ҷисмонии) худ (монанди ҳубби зоти ва қудрат ва лаззат ва осойиш), хушояндҳо ва нохушояндҳое дорад ки лузуман (яъне ҳатман ва ҳамеша) бо воқеъ мутобик нестанд ва бар шинохти ӯ аз он (яъне аз воқеъ), таъсири (манфӣ) мегузоранд; Чунонки Худованд**

Мавонези шинохт; Аҳвои нафсонӣ (1)

фармудааст: **﴿وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ ۖ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾**¹; **<<Ва бошад ки чизеро хуш надошта бошед ва он бароятон хайр бошад ва бошад ки чизеро хуш дошта бошед ва он бароятон шар бошад ва Худованд медонад ва шумо намедонед>>!** Ин хушояндҳо ва нохушояндҳо ки аз авотифи одамӣ (яъне кӯшишҳои мавҷуд дар ӯ ба сабаби ғарозиз ва ниёзхояш) нашъат гирифтаанд ва бо ақли ӯ мутобиқат надоранд (чун агар мутобиқат дошта бошанд дигар аҳвои нафсонӣ номида намешаванд ва монези шинохт нестанд), **хушбиниҳо ва бадбиниҳо**еро дар зеҳни ӯ падида меоваранд ки ақли ӯро аз воқеъбинӣ боз медоранд (монанди хушбинҳое ки дар бештари мусалмонон нисбат ба мазоҳибашон падида омада ва ононро аз шинохти маъойиб ва ишқолоти он боздошта ва монанди бадбиниҳое ки дар барҳи мусалмонон нисбат ба даъвати устозунал Мансур падида омада ва ононро аз иҷобати он ба рағми мутобиқаташ бо шаръ боз доштааст); **Чароки ақли ӯ, дар ҳисори ҳуббу буғзиҳои (хушбинона ва бадбинонаи) ӯ, қодир ба шинохти ҳуб ва бад нест ва мачбур ба ҳуб шумурдани маҳбубҳо ва бад шумурдани мабғузҳои ӯст** (чунонки гӯи нафси аммора, ақро таҳти фишор қарор медиҳад ва назари эҳсосоти худро бо он таҳмил мекунад); **То чойе ки гуфтаанд: «حُبُّ الشَّيْءِ يُغْمِي وَ يُصِمُّ»**; **<<Дӯст доштани як чиз, кӯр ва кар мекунад>>**; Ба ин маъон ки дӯст доштани як чиз пеш аз шинохти он, бар шинохти он асари (манфӣ) мегузорад ва боъис мешавад ки бадии он, (бо инки дар воқеъ вучуд дорад) шинохта нашавад; Ҳамчунонки дӯст надоштани як чиз пеш аз шинохти он, бар шинохти он асари (манфӣ) мегузорад ва боъис мешавад ки хубии он, (бо инки дар воқеъ вучуд дорад) шинохта нашавад. **Аз ин рӯ, дӯст доштан ё надоштани як чиз** (монанди як фард ё ақида ё амал), **пеш аз шинохти он маъқул нест** (яъне на оқилона аст ки инсон чизе ё касеро нашинохта дӯст бидорад ва на оқилона аст ки аз чизе ё касе ношинохта карохат пайдо кунад) **ва пас аз шинохти он маъқул аст**; **Чароки дӯст доштани як чиз, мубтанӣ бар хубии он ва дӯст надоштани як чиз, мубтанӣ бар бадии он аст** (бо таваҷҷуҳ ба инки фитрати инсон дӯстдори хубӣ аст ва аз бадӣ карохат дорад ва бо ин васф, агар чизеро дӯст дорад ба ин хотир аст ки онро хуб мепиндорад ва агар аз чизе карохат дорад ба ин хотир аст ки онро бад мепиндорад) **ва хубӣ ва бадӣ, воқеъиётӣ**

1. Бақара/ 216.

Мавонеъи шинохт; Ахвоъи нафсонӣ (1)

(муствақил ва) берун аз нафси одамӣ ҳастанд ки аз эҳсосоти дарунии ӯ (чи мусбат ва чи манфӣ) табаъият намекунанд (лизозак чизивокъъан бад бо дӯст доштани он хуб намешавад ва як чизивокъъан хуб бо дӯст надоштани он бад намешавад). Ба илова, эҳсосоти дарунии ӯ, натавон ба воқеъият мулозимае надоранд, балки ба теъдоди одамии мутаъаддиданд (чароки эҳсосоти онон аз муҳаррикаҳои дарунӣ ва берунӣ таъсир мепазиранд ва ин муҳаррикаҳо қобили эҳсо нестанд ва дар ҳар фард мутафовитанд) ва ин чизе ҷуз тазод падида намеоварад ки (қаблан рӯшан шуд) маншаъи нобудӣ аст; Чунонки Худованд фармудааст: **«وَلَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ»**¹; **<<Ва агар ҳақ аз ахвоъи онҳо табаъият мекард, осмонҳо ва замин ва ҳар ки дар он аст, нобуд мешуд>>!** Аз ин рӯ, писандҳо ва нописандҳои одамӣ (ки салойиқи ӯ махсуб мешаванд), бояд тобеъи шинохти ӯ бошанд, на инки шинохти ӯ, тобеъи писандҳо ва нописандҳои ӯ (яъне салойиқи ӯ) бошад; Бо тавҷҷуҳ ба инки ҳаргоҳ шинохти ӯ, тобеъи писандҳо ва нописандҳои ӯ бошад, мумкин аст ҳаққеро написандад, пас ботил шуморад (ва ин чизе аст ки мутаъассифона имрӯз дар миёни мардум бисёр ройиҷ аст; Чароки онҳо ҳар чизе ки хилофи майлашон бошадро ботил мешуморанд ва аз он танаффури меёбанд; Гӯёки меъёри шинохти ҳақ ва ботил ҳастанд! Ба унвони намуна, чанде пеш марде мутақаббир – аз инҳо ки ба лиҳози илмӣ ва ахлоқӣ ҳеҷ чиз нестанд вале худро бартар аз дигарон мепиндоранд- барои ман навишт ки ман аз фалон гуфтори Мансур хушам наёмам ва фалон ибороти ӯро написандидам ва манзураш он буд ки ба ин далил эшон дар ҳато аст! Дар посух ба ӯ навиштам: Эй бандаи Худо! То кай дар ботлоқи худпарастӣ фуру ҳоҳӣ рафт?! То кай ба ин <<Ман! Ман!>> идома ҳоҳӣ дод?! Даст аз худбинӣ бардор ва Худобин шав! Бубин Худо аз кадом гуфтор хушаш меояд ва кадом иборотро меписандад! Инки ту аз гуфтори ин абди солеҳ хушат наёмадааст ва ибороти ӯро написандидай, ба андозаи боли пашае аҳаммият надорад! Муҳим ин аст ки гуфтаи ин абди солеҳ мубтаиъ бар фалон ояй Қуръон ва ҳадиси мутаваотир аст ва бо фалон ҳукми ақлӣ созугорӣ дорад! Бо ин васф, ту биравад хушоянд ва писандтро ислоҳ кун чонӣ бародар то дар залолат намирӣ! Ин маризии муҳлике аст ки дар қалби бисёри аз мардум ҳаст); Чунонки Худованд фармудааст: **«أَفَكَلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ»**

1. Мӯъминун/ 71.

Мавонези шинохт; Ахвоёи нафсонӣ (1)

«فَقَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ»¹ <<Оё ҳаргоҳ фиристодае барои шумо чизе овард ки нафсхотон наменписандад, бузургӣ ҷустед; Пас барҳеро такзиб кардед ва барҳеро куштед?!>> Ва фармудааст: «لَقَدْ جِئْتَكُمْ بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ»² <<Ба дурустӣ ки барои шумо ҳаққро овардаем, вале бештари шумо ҳаққро хуш намендоред>>! Бал гоҳ кароҳати одамӣ аз ҳақ, ҷунон шиддат меёбад ки тарҷеҳ медиҳанд бимирад, вале онро қабул накунад; Монанди касоне (аз мушрикони Қурайш) ки Худованд дар бораи онон фармудааст: «وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَابًا مِنَ السَّمَاءِ»³ <<Ва ҳангоме ки гуфтанд: Худовандо! Агар ин ба ростӣ ҳаққе аз ҷониби Туст, пас бар мо аз осмон санге бибор ё моро азобӣ дарднок биевар>>! (Бубинед ки такаббур ва худписандӣ, инсонро то чи ҳадде соқит мекунад ва ба чи марҳалае аз шақоват ва шарорат мерасонад! Аз ҳамин рӯ аст ки устозунал Мансур бар)

[Лузуми тарки пешзеҳниятҳо]

(пой мефишорад ва мефармояд:) Ба илова, ризоятҳо ва кароҳатҳои одамӣ (ки ахвоёи нафсонии ӯ маҳсуб мешаванд), тавакқуоте аз ҳақ дар зеҳни ӯ падида меоваранд ки шинохти онро барои ӯ душвор мекунад (ба ин маъно ки ӯ тавакқуъ дорад ҳақ ба гунаи хоссе бошад ки хушоянди ӯст ва ин боъис мешавад ки агар онро ба гунаи дигар бушинад нашносад ва инкор кунад ва масалан бигӯяд: Ҳақ ки ин тавр набояд бошад!); Зеро ин тавакқуёти зеҳнӣ ки <<Пешзеҳниятҳо>> (ба маънои зеҳниятҳои пеш аз шинохт) номида мешаванд, ҳақро пеш аз шинохти он, мутобик бо писандҳои одамӣ интизор мебаранд ва ҳаргоҳ бар хилофи онҳо падида шавад, ботил мешуморанд (ин хатари бисёр бузурге аст ки шинохти ҳақро таҳдид мекунад ва мутаассифона бисёр ҳам ройиҷ аст; Ҷунонки устозунал Мансур ба намунаҳое аз он ишора мекунад ва мефармояд:). Намунаи ин пешзеҳниятҳо, пешзеҳнияти мушрикон буд ки тавакқуъ доштанд Паёмбари Худо (табиъати ғавқу башарӣ дошта бошад ва), ғазо нахурад ва дар бозор роҳ наравад ва ба ҳамроҳи худ фариштае дошта бошад (то Паёмбариааш азҳару минал шамс бошад) ва ҳангоме ки Паёмбари Худо, бар хилофи тавакқуи онон зоҳир шуд, ӯро такзиб намуданд;

1 . Бақара/ 87.

2 . Зухруф/ 78.

3 . Анфол/ 32.

Чунонки Худованд фармудааст: ﴿وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ لَا نَرَاهُ فِي السَّعَادِ﴾ ¹; **<<Ва гуфтанд: Ин Паёмбарро чи мешавад ки ғазо мехурад ва дар бозор роҳ меравад?! Чаро ба сӯй ӯ фариштае нозил нашуд то ба ҳамроҳи ӯ бимдиҳанда бошад?!>>**; Ё таваккуъ доштанд ки Худованд худ (бидуни воситаи Паёмбар) бо онон сухан гӯяд ё нишонаи мувофиқи майли онон биёяд ва ҳангоме ки ин таваккуъашон бароварда нашуд (ва нишонаҳои дигаре барояшон омад), кофир шуданд; Чунонки Худованд фармудааст: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا آيَةٌ ۚ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَوْلِهِمْ تَشَابَهَتْ قُلُوبُهُمْ ۚ قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِلْقَوْمِ يُوقِنُونَ﴾ ²; **<<Ва касоне ки намедонанд мегӯянд: Чаро Худованд худ бо мо сухан намегӯяд ё нишонае бароямон намеояд?! Касоне ки пеш аз онон буданд низ ҳамин гуна гуфтанд! Дилхошон шабеҳи ҳам аст! Мо нишонаҳоро барои гурӯҳе ки яқин мекунад, рӯшан кардаем>>**; Ё таваккуъ доштанд ки ба ҳар яке аз онон чизе ки ба Паёмбар дода шудааст (монанди китоби осмонӣ ё ваҳй), дода шавад ва ҳангоме ки дода нашуд, ба Паёмбар кофир шуданд; Чунонки Худованд фармудааст: ﴿بَلْ يُرِيدُ كُلُّ﴾ ³; **<<Бал ҳар як аз онон мехоҳад ки ба ӯ номаҳои ҷудогона дода шавад>>** Ва фармудааст: ﴿قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّىٰ نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ﴾ ⁴; **<<Гуфтанд: Мо имон намеоварем то онгоҳ ки ончи ба Паёмбарони Худо дода шуд, ба мо низ дода шавад>>**! Дар ҳоле ки ин таваккуъоти онон, ҳеч яке мубтанӣ бар ақл набуд ва танҳо аз хушояндҳо ва нохушояндҳои онон нашъат гирифта буд (чароки ақл қатъ ба сидки Паёмбарон аз тариқи ҳар оятеро кофӣ медонад ва ҳеч илзومه ба ояти хоссе надорад ва дарёфти мустақимми ваҳйро низ тавассути ҳамагон на мумкин медонад ва на зарурӣ; Лизо ин аҳвоъи нафсонии онон аст ки бар Худо таъйини тақлиф мекунад ва шарт мегузорад). Намунаи дигари ин пешзеҳниятҳо, пешзеҳнияти яҳудиён буд ки таваккуъ доштанд Паёмбари хотам, аз насли Исҳоқ бошад (чун ӯ фарзанди Сора зани озои Иброҳим алайҳи салом буд ки банӣ Исроъил аз насли ӯ буданд); Пас чун ӯро аз насли Исмоил ёфтанд, инкор карданд (чун ӯ фарзанди Ҳочар канизи Иброҳим алайҳи салом буд ва банӣ исроъил аз насли ӯ набуданд ва онон орзу доштанд ки Паёмбари хотам аз банӣ исроъил

1 . Фурқон/ 7.

2 . Бақара/ 118.

3 . Муддасир/ 52.

4 . Анъом/ 124.

Мавонези шинохт; Ахвоёи нафсонӣ (1)

бошад ва дӯст надоштанд ки аз Исмоилиён бошад!); **Чунонки Худованд дар бораи онон фармудааст:** ﴿وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا﴾ **<<Ва пештар бар касоне ки кофир шуданд пирӯзӣ мечустанд, вале чун чизе ки мешинохтанд ононро омад, ӯро инкор карданд; Пас лаънати Худованд бар кофирон бод!>>**; (Дар ҳоле ки рӯшан аст Худованд муҳосиботи ҳудахро дорад ва ба қиёсҳои онон эътино надорад ва ба майли онон амал намекунад.) Ё таваккуъ доштанд ки ҳар Паёмбаре, қурбоние барои онон биёварад ки оташ (аз осмон нозил шавад ва) **онро бихурад** (чун чунин мӯъҷизае дар банӣ исроъил масбук ба собика буд) **ва хангоме ки Паёмбаре онро наёвард**, (ҳар чанд мӯъҷизоти дигаре овард) **ӯро таъзиб карданд; Чунонки Худованд фармудааст:** ﴿الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عَاهِدَ إِلَيْنَا أَلَّا نُؤْمِنَ لِرَسُولٍ حَتَّىٰ يَأْتِيَنَا بِقُرْبَانٍ تَأْكُلُهُ النَّارُ﴾ **<<Касоне ки гуфтанд: Худованд бо мо аҳд кардааст ки ба Паёмбаре имон наёварем то онгоҳ ки барои мо қурбоние биёварад ки оташ онро бихурад!>>**; Дар ҳоле ки ин таваккуъоти онон, мубтанӣ бар ақл набуд ва танҳо аз орузуҳои онон (яъне тамоюлоташон) нашъат гирифта буд; **Чунонки Худованд фармудааст:** ﴿رَبِّكَ أَمَّا يَهُدِيهِمْ قُلْ هَآؤُلَا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ **<<Он орзуҳои онон аст; Бигӯ бурҳони худро биёваред агар рост мегӯйед>>**! (Аз инчо доништа мешавад ки шинохти ҳақ мубтанӣ бар бурҳон аст на мубтанӣ бар таваккуъот ва тамоюлот!) Бадин сон, пешзеҳниятҳои ношӣ аз хоҳишҳои нафсонӣ, шуруте барои шинохти ҳақ таъйин мекунанд ки дар воқеъ, шинохти ҳақ маршрут ба онҳо нест (мисли инки агар фалон кас ҳақ аст бояд ҳамаи афкори моро бихонад ё аз замин чашмаеро берун оварад ё аз осмон китоберо нозил кунад ё бо як ишораи даст қасреро барои худ ба вучуд оварад, дар ҳоле ки ҳеч як аз ин шурут бунёде бар ақл надорад ва шинохти ҳақ метавонад аз тариқи мӯъҷизоти дигаре ки муқтазои ҳикмати Илоҳӣ аст анҷом шавад). **Ба илова, бо барангехтани пешдовариҳо, фурсати шинохти ҳақро салб мекунанд ва ба ақл, фурсате барои баррасии он намедиханд** (чун пеш аз онки ақл аз роҳ бирасад ва битавонад ҳақро баррасӣ кунад қазоват дар бораи сурат гирифта ва ҳукми қатъӣ содир шудааст); **Монанди як қозие ки иддаъои муддаъиро пеш аз шунидани далоили ӯ, рад мекунад, ба далили онки дӯст намедорад ӯ ростгӯ бошад ё бар пояи пешфарзҳои, мумкин нест ки**

1. Бақара/ 89.

2. Оли Имрон/ 183.

3. Бақара/ 111.

Мавонеъи шинохт; Аҳвоъи нафсонӣ (1)

ӯ ростгӯ бошад (монанди Абдуёлил ибни Амр аз руъасои Тоъиф ки вақте Паёмбар ӯро ба Ислом даъват кард ва аз ӯ ёри хост гуфт: Ман пардаҳои Каъбаро дарида бошам агар ту Паёмбар бошӣ!! Чароки бар пояи пешфарзхояш, мумкин набуд ки ӯ Паёмбар бошад!); **Ё иддаъои ӯро пеш аз шунидани далоили ӯ, мепазирад, ба далили онки дӯст медорад ӯ ростгӯ бошад ё бар пояи пешфарзхояш, мумкин нест ки ӯ дурӯгӯ бошад** (бубинед ки чи андоза сухани устозунал Мансур дар ин бора амик ва корбурдӣ аст; Монанди равоншиносӣ мутабаҳхир ва бо таҷриба ки амрози руҳии беморро мешиносад ва ташриҳ мекунад). **Ҳамчунонки бисёри аз мусалмонон, касонеро дӯст медоранд** (монанди гузаштагон ва раҳбаронашон) **ва аз ин рӯ, ҳар чизе ки онон мегӯянд ё мекунандро дуруст мепиндоранд** (ва мутаъассибона аз он дифоъ мекунанд, агарчи бинобар меъёри шинохт дуруст набошад) **ва касонеро дӯст намедоранд** (монанди устозунал Мансур) **ва аз ин рӯ, ҳар чизе ки онон мегӯянд ё мекунандро нодуруст мепиндоранд** (агарчи бинобар меъёри шинохт дуруст бошад монанди истинод ба Қуръон ва иқтидо ба Паёмбар ва аҳли байти ӯ; Чунонки бархӣ душманони он ҳазрат бо вақоҳати ачибе мегӯянд ки эшон дар истинод ба Қуръон зиёдаравӣ кардааст!! Яъне ҳатто касрати истиноди эшон ба Қуръонро низ нодуруст мепиндоранд! Ё мегӯянд ки гуфтор ва навиштори эшон шабеҳи гуфтор ва навиштори Паёмбар ва аҳли байт аст!! Яъне ҳатто шабоҳати гуфтор ва навиштори эшон ба гуфтор ва навиштори Паёмбарро ҳам нодуруст мепиндоранд!); **Дар ҳоле ки Худованд фармудааст:** **«وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلٰٓى اَلَّا تَعْدِلُوْٓا ۚ اَعْدِلُوْٓا هُوَ اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى»**¹; **<<Ва душман доштани гурӯҳе шуморо вонадорад ки адолат наварзед; Адолат варзед; Он ба тақво наздиктар аст>>!** Рӯшан аст ки ин пешдоварӣ (яъне доварӣ пеш аз шинохт), аз бузургтарин мавонеъи шинохт ва муҳимтарин асбоби такзиби ҳақ аст; Чунонки Худованди баланд мартаба фармудааст: **«وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوْا ۚ بِمَا كَذَّبُوْا مِنْ قَبْلُ ۚ كَذٰلِكَ يَطۡغٰى اللّٰهُ عَلٰى قُلُوۡبِ الْكَافِرِيۡنَ»**²; **<<Ва ба ростӣ Паёмбаронашон барояшон нишонаҳои рӯшан оварданд, вале онҳо наметавонистанд ба чизе имон оваранд ки аз пеш, онро такзиб карда буданд! Ин гуна Худованд бар дилҳои кофирон мӯҳр мениҳад>>!** (Ин аз оёте аст ки устозунал Мансур маънои онро бештар аз ҳар каси дигаре дарк ва табиин кардааст. Бинобар ин маъно, касоне ки ҳақро бо пешдоварӣ такзиб кардаанд

1 . Моъида/ 8.

2 . Аъроф/ 101.

Мавонези шинохт; Аҳвои нафсонӣ (1)

ҳаргиз ба он имон нахоҳанд овард; Ҳамчунонки агар касе ҳақро дар нахустин мавоҷеҳ бо он тақзиб кунад, дигар ҳаргиз ба он имон нахоҳанд овард ва ин маъно аст ки эшон дар ҷаҳанн ҷои ин китоб ба муносибат табиӣ мефармояд.

و السلام عليكم و رحمت الله

Бо наҳзати
«Бозгашт ба Исломи»
ошно шавед.

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари ҳифз ва нашри осори Мансури Ҳошими Хӯросонӣ ҳафизахӯллоҳ таъоло

* Лутфан бар рӯй линки мавриди назари худ клик кунед.

Линки ҷаҳони
басо

Саҳифаи фејбуки
пойгоҳ

Саҳифаи гузаштҳои
пойгоҳ

Саҳифаи ҷаҳони
телеграмми пойгоҳ